

1.12.2005

DE BURGERLIJKE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG VAN HET
GERECHTELIJK ARRONDISSEMENT TONGEREN, VIERDE KAMER,
ZETELEND IN EERSTE AANLEG, HEEFT HET VOLGENDE VONNIS
UITGESPROKEN:

INZAKE:

A.R. 04/35/A
BR: 05/8956

DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE GE-
WEST. bevoegd voor het grondgebied van de provincie
. met kantoor gevestigd te

Aanlegger - ter zitting verschijnende door zijn
raadsman Meester advocaat te

TEGEN:

1. _____ zonder beroep, geboren
te _____ op 1 januari 1949 en

2. _____, operazangeres, geboren
_____ beiden samen-
wonende te

Verweerders - ter zitting in persoon verschijnende.

Gehoord partijen in hun middelen en besluiten en
gezien de namens hen neergelegde stukken.

Gezien de inleidende dagvaarding, waarvan meldig
gemaakt werd op het hypotheekkantoor en op 19 decem-
ber 2003 betekend door het ambt van gerechtsdeurwaar-
der _____, plaatsvervanger van gerechts-
deurwaarder _____ uit _____ en gezien de vorde-
ring erin vervat.

Gezien het tussenvonniss, op 30 januari 2004 gedragen
door de Eerste Kamer der Burgerlijke Rechtbank van
eerste aanleg van Tongeren.

Gezien het tussenvonniss, op 22 december 2004 gedragen
door deze Vierde Kamer der Burgerlijke Rechtbank van
Tongeren, waarbij alvorens over de ontvankelijkheid
en de gegrondheid van de herstellvordering van aanleg-
ger te statueren, een plaatsopneming in aanwezigheid
en met verhoor van partijen werd bevolen.

Gezien het proces-verbaal van plaatsopneming en

verhoor van partijen dd. 23 februari 2005.

Overwegende dat de herstellvordering van aanlegger gesteund is op het instandhouden door verweerders van beweerde handelingen verricht door hun rechtsvoorganger in strijd met de stedenbouwkundige voorschriften inzake bestemming van een ruimtelijk kwetsbaar gebied: het instandhouden van beweerd wederrechtelijk opgerichte constructies gelegen in een natuurreservaat zoals vastgesteld bij K.B. dd. 1 september 1980 gvk.

Dat aanlegger ten onrechte stelt dat zijn herstellvordering niet verjaard is.

Dat immers artikel 10 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring inzake stedenbouw bepaalt dat: "wanneer de rechtsovereenkomst is ontstaan voor de inwerkingtreding van deze wet, de nieuwe verjaringstermijnen waarin zij voorziet, slechts beginnen te lopen vanaf haar inwerkingtreding met dien verstande dat de totale verjaringstermijn niet meer dan 30 jaar mag bedragen".

Dat artikel 5 van dezelfde wet bepaalt dat "alle rechtsovereenkomsten tot vergoeding van schade op grond van buitencontractuele aansprakelijkheid verjaren door verloop van 5 jaar vanaf de dag volgend op de dag waarop de benadeelde kennis heeft gekregen van de schade of van de verzwarende omstandigheden en van de identiteit van de daarvoor aansprakelijke persoon"; dat de in het tweede lid vermelde vorderingen in ieder geval verjaren door verloop van 20 jaar vanaf de dag volgend op die waarop het feit waardoor de schade is veroorzaakt, zich heeft voorgedaan".

Dat in casu de feiten dateren van 6 maart 1996: cfr. p.v. van vaststelling, opgemaakt door de politie van ten opzichte van de vorige eigenaar (p.v. nr. voor het oprichten én wederrechtelijk instandhouden van verschillende constructies en het aanleggen van een vijver in natuurgebied.

Dat de strafvordering ten laste van gezegde persoon door het parket werd geseponneerd (66/994/96).

Dat huidige verweerders op 6 september 1999 de woning met naastliggende percelen gekocht hebben van (akte dd. 6/9/1999 verleden bij notaris

Dat ingevolge artikel 5 van de wet van 10 juni 1998 tot wijziging van sommige bepalingen betreffende de verjaring de herstellvordering van aanlegger in casu verjaart na 5 jaar.

Dat deze wet in werking trad op 27 juli 1998, meteen

ook het begin van de verjaringstermijn van onderhavige herstellvordering.

Dat aanlegger evenwel slechts bij onderhavige geding-inleidende dagvaarding dd. 19 december 2003 tot herstellvordering overging: dus op een ogenblik dat zijn herstellvordering tegen de rechtsopvolgers (huidige verweerders) van de vorige eigenaar verjaard was.

Dat aanleggers vordering dan ook wegens verjaring onontvankelijk dient verklaard te worden en hij tot al de door hem geëxponeerde gerechtskosten dient veroordeeld te worden.

Gezien de artikelen 2, 3, 4, 30 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van talen in gerechtszaken.

OM DEZE REDENEN

DE RECHTBANK, uitspraak doende in eerste aanleg & op tegenspraak;

De gezegde tussenvonnissen dd. 30 januari 2004 & dd. 22 december 2004 verder uitwerkende;

Verklaart de burgerlijke herstellvordering van aanlegger wegens verjaring onontvankelijk.

Veroordeelt aanlegger tot de kosten van dagvaarding & rolzetting ad. 326,59 Euro, tot de kosten van randmelding van de inleidende vordering & tot de vacatiekosten van het plaatsbezoek.

Wijst alle andersluidende besluiten van de hand.

Aldus gevonnist en uitgesproken op de openbare terechtzitting van de Vierde Kamer van de Burgerlijke Rechtbank van Eerste Aanleg van het arrondissement Tongeren op woensdag 21 december 2005.

Aanwezig:
Vierde Kamer, en
griffier.

Rechter, Voorzitter van de
Eerstaanwezend Adjunct-